

Stanko
JANČIĆ

18. 04. - 10. 05. 2006.

STANKO JANČIĆ

Možda nije uobičajeno započeti tvrdnjom kako Stanko Jančić poznaje sve kiparske tehnike, kako se u stanju izražavati svim načinima oblikovanja što ih je skulpturalna tradicija namijela i što ih aktualna praksa koristi. Pohvala vještini mogla bi izgledati restriktivno, kao isprika za neka druga ograničenja ili kao svrstavanje u brazdu pukoga eklekticizma. Međutim, u njegovom slučaju znanje i spremu uzimamo kao nužnu premisu ambicioznijega pristupa, kao uvjet prave stvaralačke slobode. Doista samo netko tko može birati najprimjereniji postupak i najprikladnija sredstva može zapravo izraziti ono što hoće, može se prepustiti zahtjevima i logici imaginacije.

Dokazavši se na nekoliko morfoloških područja (pa nepreskočivo i na raznim zadacima strože narudžbe) ovaj je kipar suzio svoje zanimanje na dionicu najvlastitijih preokupacija. S onu stranu - prethodno ovladanih - virtuozne modulacije i mimetičke verifikacije našao je problematiku dinamičnih prizora i sugestija kretanja, grupnih scena i variranja oblika, nešto najbliže strukturalnom istraživanju volumena i prostora. Nakon ciklusa jahača i padobranaca, raznih komponibila i eskalatora (s odgovarajućim inverzijama i permutacijama) kretao se podjednako uspješno prema sintetiziranju figurativnih poticaja (od Majke s djetetom do Salome) kako i prema čistom ritmiziranju apstrahirajućih oblika.

Dosegnuta zrelost dala mu je pravo da radi nesputan bilo kakvim konvencijama i obvezama, "za svoju dušu". U kontinuitetu zanimanja za ljudsko tijelo, ženski akt, poslužio se takoreći vječnim motivom nage žene, samo što ga je tretirao kao povod za analitičku kombinatoriku, samo što je ispitivao mogućnosti dostizanja ravnoteže elemenata mimo zahtjeva ogra-

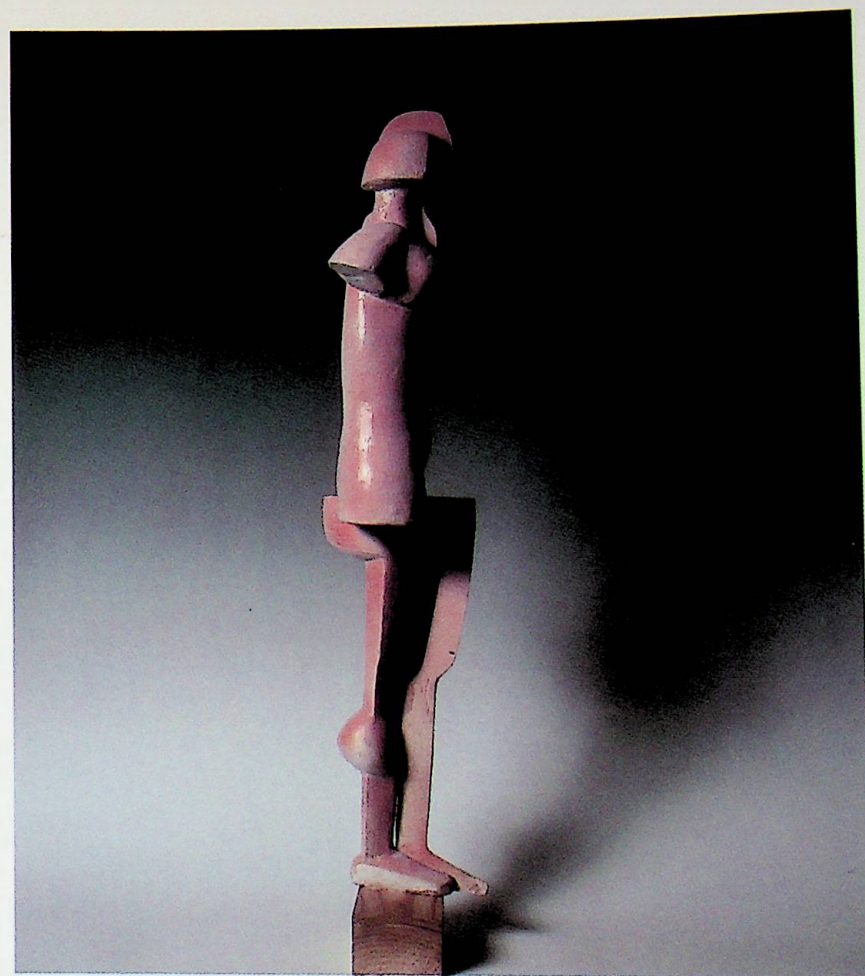
ničnosti, a po autonomnoj plastičnoj sintaksi ili po zahtjevima imanentne dinamike oblikovanja. Najnoviji ciklus Jančićevih kipova nastaje svojevrsnom obradom ili doradom mimetički modeliranih predložaka. Prve verzije, organski oblikovane i relativno veristički shvaćene, bivaju podvrgnute svojevrsnom anatomsom seciranju, dapače razuđivanju. Dakle prve verzije poslužile će kao manekeni na kojima će se iskušavati definitivni stavovi i tražiti odgovarajući položaj isječenih, izreznanih elemenata. Kao da je sugerirano tijelo stupilo u dijalog s vlastitom sjenom, te je umjesto homogene epiderme dobilo oplatu u kojoj odjekuje više dimenzija postojanja.

Na ovoj izložbi Jančić pokazuje dvije serije svojih razuđenih aktova: dio njih je u ležećem, a dio u uspravnom položaju. Ako u rezanju asociramo kubističku britkost, bridovitost, te ako u multiplikaciji, simultanimizmu vidimo pozivanje na neka iskustva futurizma, u koherenciji ostvarenih cjelina, naći ćemo i klasičnu snagu i uvjerljivost, a u jasnoći programa upravo mentalne, konceptualne sastojke. Kako bilo, niti je riječ o nekom izravnijem povijesnom dugovanju niti o ishitrenom pokušaju aktualizacije, nego zreli i znatiželjni kipar sam sebi postavlja sve složenije zadatke, na svoj način uvećava teškoće da iznudi specifičan odjek oblika. Pred nama stoga nisu mehaničke lutke ni erotske igračke nego domišljene strukture i odmjerene i primjerene skulpture, koje zaslužuju pažnju i doličnu estetsku recepciju.

Tonko Maroević

Vježbenica strukture, 2006.

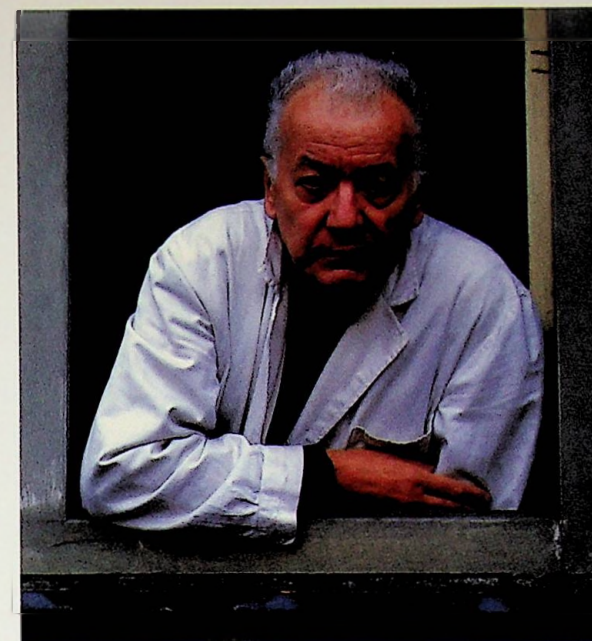

Vježbenica strukture, 2006.

Vježbenica strukture, 2006.

Vježbenica strukture, 2006.

Životopis

Stanko Jančić rođen je u Zagrebu 2. svibnja 1932. godine. Maturirao je 1950. godine na Klasičnoj gimnaziji u Zagrebu. Na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu diplomirao je kiparstvo 1956. g. (nagrada ALU 1955. g.). Tijekom studija profesori su mu bili: A. Krstulović, V. Rukljač, F. Kršinić, A. Augustinčić; za risanje večernjeg "malog akta" K. Hegedušić; G. Antunac za kamen; I. Jeger za metal; F. Bujanj za sadru. Poslije akademije upisao se u majstorsku radionicu A. Augustinčića, gdje je ostao sve do 1970. g. (14 godina!). Boravio je u Africi, u Conakryju, i vrlo mlad portretirao državnog poglavara zemlje. Postigavši uspjeh u toj prvoj misiji, još nekoliko puta odlazio je u Gvineju te tamo radio sve do 1967. g. Mnogo je putovao zemljama Europe i SAD-a. Djela mu se nalaze u fundusima Moderne galerije, Galerije suvremene umjetnosti i Gliptoteke u Zagrebu, Gradske galerije u Dubrovniku, Galerije suvremene umjetnosti u Budimpešti, te u posjedu mnogih privatnih kolekcionara. Godine 1980. izabran je za nastavnika na Kiparskom odjelu ALU - Zagreb gdje ostaje do umirovljenja.

Samostalne izložbe

- 1977. Zagreb, Galerija "Forum"
- Zagreb, Izložba u ZET-u
- 1978. Skoplje, Galerija Centra kulture (sa D. Paraćem)
- 1981. Sisak, Galerija Željezare (sa Đ. Haramija - Zaluški)
- 1983. Zagreb, Galerija "Forum"
- 1996. Klanjec, Galerija "A. Augustinčić"
- 2001. Rijeka, Filodramatica
- 2004. Split, Galerija "Kula"
- Zagreb, Umjetnički paviljon

Spomenici i skulpture izvedene u javnim prostorima

- 1962. - 1967. Portreti: Sekou Toure, Almamy Samory Toure, Alpha Yaya; granit, 100 cm, Conakry
- 1970. Spomenik žrtvama rata, Jasenovac, bronca
- Nesreća, Jasenovac, bronca
- 1974. Memorijal, Bosanska Dubica, bronca
- 1976. U očekivanju, "TVIN", Virovitica, bronca
- 1977. 11. postaja Kržnog puta; bronca, 250 cm, Marija Bistrica
- 1980. Uskrsnuće; bronca, 300 cm, Marija Bistrica
- 1981. Gustav Krklec; bronca, 40 cm, Škola "G. Krklec", Zagreb
- Kolporter; poliester, 150 cm, Sisačka banka, Sisak
- 1983. Antependij (stražnja strana); bronca, 400 cm, glavni oltar Katedrale, Zagreb
- 1984. Majka i dijete; bronca, 120 cm, Dječji vrtić "R. Kroflin", Zagreb
- 1985. Izidor Štok; bronca, 220 cm, Krapina
- 1986. Spomenik palima u ratu 1941 - 1945; bronca 220 cm, Đurmanec
- 1987. Majka; bronca, 100 cm, Poreč
- Spomenik palima 1941 - 45; bronca, 280 cm, Krapina
- 1989. Košarkaši; bronca, 450 cm, Trg športova, Zagreb
- 9. postaja Kržnog puta; bronca, 250 cm, Marija Bistrica
- 1990. 7. postaja Kržnog puta; bronca, 250 cm, Marija Bistrica
- Biskup Martin Borković; bronca, 250 cm, Marija Bistrica

Nagrade i priznanja

- 1955. Nagrada Akademije likovnih umjetnosti, Zagreb
- 1969. Nagrada strukovnog udruženja ULUH, Zagreb
- 1978. Državna nagrada "Vladimir Nazor", Zagreb

Više otkupnih nagrada na skupnim izložbama i natječajima za spomenike.

IZLOŽENI RADOVI

- VJEŽBENICA STRUKTURE, 2006.
- Tehnika polyester
- Uspravne figure, 1 - 10, v: 70 cm
- Položene figure, 11 - 21, š: 45 cm

Izdavač / Publisher
**KULTURNO
INFORMATIVNI CENTAR**
Zagreb, Preradovićeve 5
tel. 01/48 10 714

Za izdavača / For the publisher
Goran Pavletić

Urednik kataloga / Editor
Milan Bešlić

Savjet galerije / Gallery Council
Stanko Jančić
Igor Zidić
Milan Bešlić
Nikola Koydi
Eugen Kokot
Andrej Smrekar
Dominique Narran

Likovni postav izložbe /
Exhibition set-up
Milan Bešlić
Stanko Jančić

Fotografije / Photographs
Stanko Jančić

Dizajn / Design
Sting design, Zagreb
Antun Zidić

Na naslovnici / Front page
Iz ciklusa *Vježbenica strukture*,
2006.

Tisak / Print:
Šolta, Zagreb

Naklada / Edition
150 primjeraka / copies

Zagreb, travanj / svibanj 2006.

Izložba je ostvarena sredstvima
Gradskog ureda za kulturu
Grada Zagreba

GALERIJA FORUM
HR - 10000 Zagreb
Teslina 16
tel. 01/48 10 710